

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 249.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 25. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Μεταξύ των διαφόρων ζητημάτων οσα περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου πολιτεύματος μας ἐπασχολοῦν τὴν προσοχὴν τῶν κυρίων πληρεξουσίων μας, τοῦ περιοδικοῦ μας τύπου καὶ τοῦ λαοῦ, συγκαταριθμεῖται, κατὰ τὰς ἰδιαι-
τῆρας ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας καὶ κατὰ τι-
νας ἐκείσε ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας, καὶ τὸ
περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, προκειμέ-
νου νὰ συνταχθῇ νέος περὶ τούτου νόμος,
διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἀπὸ τινος ν' ἀποκλει-
σθῶσιν οἱ μὴ αὐτόχθονες Ἕλληνες κάτοικοι
ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀπὸ τοῦ δικαί-
ωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ
καὶ Γερουσιασταί.

Καθόσον δὲν εἶναι οὐδὲ δικαίον, οὐδὲ σύμ-
φωνον μὲ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν τὸ ν' ἀπο-
λαμβάνωσι πολιτικὰ δικαιώματα, ὅσοι μετα-
ναστεύοντες ἀπὸ ξένα κράτη ἔρχονται διὰ νὰ
γίνωσι μέλη τῆς κοινωνίας μας, πρὶν ἐκπληρώ-
σωσιν ὅτις νόμος ὁποιοσδήποτε περὶ ἰθαγε-
νείας ἤθελεν ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις,
καὶ εἰς τοσοῦτον καὶ ἀδικον καὶ ἀντιβαίνειν εἰς
τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν
καθίσταται τὸ νὰ θεωρηθῶσι διὰ νέου νόμου
ὡς μὴ ἰθαγενεῖς, καὶ ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὰ
πολιτικὰ δικαιώματα, ὅσοι σύμφωνα μὲ τὰ
ψηφίσματα τῶν ἐθνοσυνελεύσεων, τῶν κατὰ
καιροὺς συνταγμάτων καὶ τῶν περὶ μετανα-
στεύσεως πρωτοκόλλων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἔθνους ἐγκριθέντων καὶ παραδεχθέντων,
ἀπέκτησαν ἀπεριόριστα τὰ τῆς ἰθαγενείας δι-
καιώματα.

Οἱ νόμοι εἶναι συνθήκαι δι' ὧν ὅλα τὰ μέλη
τῆς κοινωνίας συγκατατίθενται νὰ διατηρήσω-
σι σὺν καὶ ἀπαραιτήιστα ὅλα τὰ δι' αὐτῶν
ὀφεισθέντα καὶ συνομολογηθέντα, ἀρκεῖ νὰ συν-
τάσσονται καὶ νὰ ἐκδίδονται οὔτοι ἀπὸ τὰ
ἀρμόδια πρόσωπα, ὅσα κατὰ τὸ ἐν ἰσχύει πο-
λίτευμα ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ νομο-
θετεῖν. Μεταγενέστεροι μὲν νόμοι καταργοῦν
τοὺς προγενέστερους, ἀντιβαίνει ὁμῶς εἰς τὸ δι-

καιον τὸ νὰ δίδεται εἰς αὐτοὺς ὁπισθενεργὸς
δύναμις προσδύλουσα δικαιώματα ἀποκτη-
θέντα ἤδη.

Ὅτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τῶν νομίμων
ἐθνοσυνελεύσεων καὶ τῶν συνταγμάτων τοῦ
ἐθεσπίατο, ὅτι ὅσοι πιστεύοντες εἰς Χριστὸν
καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν πάτριον ἔχοντες
ἔλθουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα θέ-
λουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἕλληνες, θέλουν εἶσθαι
ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ θέλουν ἀπολαμβά-
ναι ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, χωρὶς νὰ τε-
θῇ ὁρος ὁποιοσδήποτε περιορίζων αὐτὰ, τότε
οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες καὶ τὴν Ἑλληνι-
κὴν γλῶσσαν πάτριον ἔχοντες κάτοικοι τῆς
Τουρκίας, τινὲς μὲν ἀφοῦ ἔλαβον τὰ ὅπλα καὶ
ἀπέτυχον, κατέφυγον εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλά-
δα, ἀφοῦ ἐπυρπόλησαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνα-
γεννήσεως τὰς πόλεις καὶ τὰς οἰκίας των καὶ
ἐθαψαν ὑπὸ τὰ εἰρεπιδίων τῶν τέκνων, τὰς συ-
ζύγους, τοὺς πατέρας, τὰς μητέρας καὶ τοὺς
ἀδελφούς των, τινὲς δὲ ἐγκαταλείψαντες τὴν
γῆν τῆς γεννήσεώς των, τοὺς συγγενεῖς, τὰ
κτῆματά των καὶ πάντα ζωῆς πόρον ἔτρεξαν
εἰς τὸν ἀγῶνα ἅμα ἤχουν ἢ θροντοφῶνος
τῆς ἐλευθερίας σάλπιγγος, καὶ λαβόντες ἐνεργητι-
κὸν εἰς αὐτὸν μέρος ἢ ἐνασχοληθέντες εἰς ἄλ-
λας τῆς πατρίδος ὑπηρεσίας, παντοιοτρόπως
ἐθυσιάσθησαν, ἐγυμνώθησαν, ἐπεινάσαν καὶ
ἐδυοτύχησαν ἄλλοι πάλιν μετεκόμισαν ἐκ τῆς
πατρίδος των μεταξὺ τοῦ καταστρεπτικοῦ πο-
λέμου τὸ ἐμπόριον καὶ παντὸς εἶδους βιομηχα-
νίαν, καὶ ἄλλοι ἄλλως ὅπως ὁποσδήποτε συνετέλε-
σαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τούτου τοῦ μεγάλου
καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ, συνέτρεξαν ὅπαντες
ὑπὸ τὴν πίστιν τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν, καὶ
δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἀνέν ὑπερβολῆς, ὅτι διὰ
τῶν ἀγώνων καὶ τῶν πολυειδῶν θυσιῶν των,
συνέτελεσαν ἐξ ἴσου μὲ τοὺς αὐτόχθονας εἰς τὸ
νὰ κατασταθῇ ἐλευθέρη ἡ Ἑλλάς καὶ ν' ἀπο-
κτήσῃ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν συνομολογηθῇ
ἄρα συνθήκη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν αὐτόχθον-
ων Ἑλλήνων, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὑποχρεώθη-
σαν οἱ τελευταῖοι νὰ θεωροῦν τοὺς πρώτους

ἴσους μ' ἐαυτοὺς κατὰ πάντα ἐν γένει τὰ ἐθνι-
κὰ δικαιώματα. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ δε διὰ
τῶν περὶ μεταναστεύσεως πρωτοκόλλων τῶν
γενομένων ἀπὸ τὰς προστατίδας δυνάμεις καὶ
παραδεχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους,
πάντες Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Τουρκίας ἐγ-
καταλείψαντες ὅλα τὰ προεκτηθέντα πλεονε-
κτήματα ἐμετανάστευσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι διὰ
νὰ συμμετέξωσι τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων, καὶ
διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ἐπίσης καὶ αὐτοὶ ὅλα
ἐν γένει τὰ πολιτικὰ καὶ ἑθνικὰ δικαιώματα.
Δὲν ἐκμῶν ὅθεν οὐδὲ οἱ πρώτοι, οὐδὲ οἱ δεύ-
τεροι τοιαύτας καὶ τοσαύτας θυσίας διὰ νὰ
γίνωσιν εἰλωτες τῶν αὐτοχθόνων Ἑλλήνων,
καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀναντιρρήτως θεωροῦνται ὅσοι
ἀπεκλείονται ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνωσι μέρος
εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἔθνους των. Ἀντι-
βαίνει ἄρα καὶ εἰς τὸ δικαίον καὶ εἰς τὴν ἐθ-
νικὴν ἀξιοπρέπειαν τὸ νὰ θεωρῶνται ὡς μὴ ἰθα-
γενεῖς οὗτοι οἱ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος
γεννηθέντες, καὶ ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὰ πο-
λιτικὰ δικαιώματα διὰ μεταγενέστερου νόμου,
ὅσοις κατὰ τὰς ἀρχάς, ὡς εἰρηται, τοῦ δικαίου
δὲν δύναται νὰ παραβιάσῃ δικαία ἀποκτηθέν-
τα ἤδη.

Ἐνεκα τῆς ὀλιγαθρωπείας τῆς ἡ Ἑλλάς ἔ-
χει μέγιστον συμφέρον νὰ ᾖναι ἐλευθέριος ὡς
πρὸς τὰς παροχὰς πλεονεκτημάτων, πρὸς τοὺς
ὅσοι μεταναστεύοντες ἀπὸ ἄλλα κράτη ἤθελον
ἔλθαι νὰ κατοικήσωσιν εἰς αὐτήν, πρόσκομμα δὲ
θελὲν εἶναι πρὸς τὸ ὅτι ὁ μέλλον τῆς οὖν ὅ
λεθριος καθίσταται νόμος ὁποιοσδήποτε ὅστις εἰς
τοῦτο ἀντίκειται. Τότε μόνον ἐν τῇ ἄλλο-
δντῇ κατοικῶν Ἕλλην ἀρίστη τὴν πάτριον
τοῦ γῆν καὶ μετοικεῖ ἀλλοχῶν, ὅτε σίμα εἰς
τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐ-
διοικησίας τοῦ ἔχει τὴν ἐξασφάλισιν διὰ θέλει
κατασταθῇ πολίτης, καὶ δι' ἐκ τῆς ἐκπλη-
ρωσιν ὅρων τινῶν, οἱ ὅποιοι δὲν πρέπει νὰ ᾖναι
βαρεῖς, θέλει ἀπολαύσει τὰ τοῦ ἐλευθέρου πο-
λίτου δικαιώματα. Καθόσον δὲ εἶναι ὀλίγοι
διὰ τὴν Ἑλλάδα νόμοι ἀποκλείοντες τοὺς ἐ-
περχόμενους ἀπὸ τῆς ἀπόλαυσιν τῶν πλεονεκτη-

ματων αὐτῶν, ἡ ὁπωσδήποτε ἀποτελοῦντες αὐτὴν δύσκολον καὶ βαρεῖαν, κατὰ τοσοῦτον ὀλεθριώτερος καὶ καταστρεπτικὸς θέλει κατασταθῇ νόμος ὁποιοσδήποτε, ὅστις ἤθελεν ἀποκλείσει ἀπὸ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοὺς ὅσοι διὰ τῶν προεκτεθεισῶν θυσιῶν καὶ ὑπὸ τὰς μνημονευθείσας ἐπισήμους συνθήκας τ' ἀπέκτησαν· καθότι οὗτοι δὲν θέλουν ἀναγκῇ νὰ τ' ἀπολίωσι καὶ νὰ κατασταθῶσιν ἐλωτεῖς τῶν συναγωνιστῶν καὶ συναδελφῶν των, τὴν τύχην τῶν ὁποίων συνεμμερίσθησαν, χωρὶς νὰ κλονισθῇ ἐκ θεμελίων ἡ κοινωνία μας, καὶ διὰ τῆς εἰας νὰ ἐμποδίσωσι τοσοῦτον καταστρεπτικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε δύο μόνον ἄτομα ἐτόλμησαν νὰ προτείνουν, ἐξ ὧν τὸ μὲν δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσι, τὸ δὲ θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς προδότης τῆς πατρίδος του.

Ἡ ἀγγελία δὲ ζητεῖται δῆθεν ἀπὸ τινος νὰ συνταχθῇ τοιοῦτος καταστρεπτικὸς νόμος, ἐπροξένησε μεγίστην καὶ ἐνταῦθα ἀγανάκτησιν, διότι ὀλιγώτατοι αὐτόχθονες Ἕλληνες εὐρίσκονται μετὰ τῆς κοινωνίας μας συγκαταμένης ἀπὸ δέκα πέντε περίπου χιλιάδας ψυχῶν, κοινωνίας ἀξιολόγου πολυειδῶς καὶ παντοιοτρόπως θυσιασθείσης ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ αὐτονομίας, ἀνιγεννάσης λαμπρὰν πόλιν ἐπὶ τῶν ἀποτόμων τῆς Σόρου θράχων, καὶ μετακομισθείσης ἀλλαχόθεν τὸ ἐνεργὸν μὲν ἤδη ἐνταῦθα σημαντικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν· μεγίστην, λέγομεν, ἐπροξένησεν ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς συμπολίτας μας ἡ ἀγγελία οὗτη, πληροφρονηθέντας ὅτι κινδυνεύουν ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἡμεῖς εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ κατασταθῶσιν ἐλωτεῖς τῶν συναδελφῶν των, μετὰ τῶν ὁποίων ἐδράμον πανταχόθεν νὰ συμπράξωσιν ὁπωσδήποτε ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἀλλὰ, τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν πιστεύομεν ποσὸς ὅτι τόσοι καὶ τοιοῦτοι πατέρες οἱ κύριοι Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους θέλουν συμμερισθῇ τῆς γνώμης ὀλίγων τινῶν, εἰς τὴν κινούμενοι παντοῦ ἀπὸ παταχθόνους καὶ ἰδιοτελεῖς σκοπούς, δὲν παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ δίδωσιν ἀφορμὰς εἰς δυσχερεστοὺς συγχρότους, διὰ νὰ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ τεραξῶσιν ὁπωσδήποτε τὴν ἡσυχίαν τοῦ κράτους.

Αἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν προεβόουσαι χθές διὰ τοῦ ταχυπλοίου ἀγγελίαι, ἔδωκαν εἰς μεγίστην ἀμυχάναν τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας, διὰ τὴν ἀδράνειαν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν κυρίων πληρεξουσίων μας, ὡς πρὸς τὴν λύσιν τῶν ἀρροῶν των το συνταχθήσμενον πολίτευμα ζητημάτων.

Ἄν ἡ διαφωνία αὕτη ἤθελεν ἦναι ἀπρότελεσμα διαφερούσων ὁρῶν ἤθελεν ἀντιρρόητος διασκηδασθῇ, καθότι οἱ προσεδύοντες ἀντιθέτους μὲ τὰς τῶν συναδελφῶν των ἀρχάς, ἤθελεν προσπαθῆσαι εἴτε νὰ τοὺς καταπέσωσι διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ λόγου, νὰ συμφωνήσωσι μὲ τὰς ἰδιότητας των, εἴτε παρὰχρῶντες ἐν μέλει νὰ πλησιάζωσιν ὁπωσδήποτε αὐτοὺς, καὶ οὕτω νὰ παύσῃ ἡ φθοροποιία αὕτη ἀσυμφωνία καὶ ἡ ἀδεσδιότης, καὶ νὰ τεθῇ ἡ εἰρήνη τῶν κλονισμένων, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, πολιτικοῦ οἰκοδόμηματός μας· ἀλλ' ἂν ἀπεναντίας ἡ ἀσυμφωνία αὕτη ἦναι ἀπρότελεσμα ἀξιοκατακρίτου καὶ

ἀντεθνικῆς ἰδιοτελείας, τὸ ὁποῖον δυσκαλεύμεθα νὰ πιστεύωμεν, ἐλλειονολογῶμεν καὶ τὸ ἔθνος διὰ τὰς λυπηρὰς συνεπείας τῆς ἀσυμφωνίας ταύτης, καὶ ἐκ τῶν κυρίων πληρεξουσίων τοῦς ὅσοι λησμονήσαντες οἱ αἱ ἐπαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν δὲν τοὺς ἐκλεῖξαν πληρεξουσίου διὰ νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ ἰδιὰ των συμφέροντα θυσιάζοντες τὰ ἔθνη, ἀλλὰ διὰ νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς ἀγαθὸν λιμένα τὸ κλειδονιζόμενον πολιτικὸν τῆς πατρίδος μας σκάφος.

Ἡ χάρις τὴν ὁποίαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἡσθάνθη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅτε μετὰ τὴν ὁδοὴν Νοεμβρίου ἐπληρορρήθη τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ἰδίως ἡ τὴν ὁποίαν ἡσθάνθη τὸ πρὸ πολυλοῦ δεινοπαθοῦν ἐμπόριον τῆς πόλεως μας, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ἀνυπόμονον ἐπερίμενε καὶ καθ' ἐκάστην περιμένει νὰ ἴδῃ πρὸοδον καὶ πέρας εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας, μεταβάλλεται καὶ μετεδλήθη εἰς ἀνεξήγητον κατήρειαν καὶ λύπην, ὅτε μετὰ πεντήκοντα περίπου ἡμερῶν παρίευσιν ἔκτοτε πληρορροεῖται ὅτι δὲν ἐτελείσθη εἰς τὴν μὴδὲν, καὶ οἱ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Σ. Ἐθνικῆς Συνόδου, ὑπάρχει ἀντεθνικὴ ἀσυμφωνία ἐπαπειλούσα δυστυχίαν καὶ λυπηρὰς συνεπείας.

Τὸ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου κίνημα τὸ ὁποῖον ἐπισημάνθη εἰς ὅσον ἐξυγενισμένος κόσμος, καὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐσυμμορφώθη τὸ Πανελλήνιον ἐβασίζετο εἰς ἀρχὰς ὕψους, ἐθνικὰς καὶ δικαίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπέτυχεν τῆς κοινῆς ἐπιδοκιμασίας· διότι ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶχε μὲν ἀφ' ἑνὸς μεγίστην ἡσυχίαν ἀνάγκην, εἶχαν ἀπ' ἐτέρου μεγαλητέραν μεταβρύθμειαν τοῦ πολιτεύματός του χρεῖαν, διὰ νὰ τρέξῃ βαιμώτερον τὸν πολιτικὸν δρόμον του πρὸς τὸ ὑψηλὸν τοῦ μέλλοντος· ὥστε προτιμήσαν τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἀπεφάσισεν νὰ ἴδῃ κλονισμὸν πρὸς καιρὸν δόλοληρον τὸ πολιτικὸν τοῦ οἰκοδόμημα, καὶ νὰ θυσιάσῃ ἐκ νέου, ἀπὸ μολις εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐπανορθοῦται ὁπωσδήποτε διὰ τὰς ἀπὸ τὸ ἔτος 1821· ἀκαταπαύτως ὑπ' αὐτοῦ γινόμενας θυσίας, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τοῦ χωρὶς νὰ παρεκτραπητοῖς ποσῶς ἀπὸ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐτελείσθη τὸ κίνημα τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, ἤθελεν ἔχει μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς των τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν τοῦ πολυπλοῦς ἔθνους εὐρίσκονται τινες μετὰ αὐτῶν, ὡς διαφημίζεται, οἱτινες ἀντὶ πατέρων τοῦ λαοῦ ἐκλεχθέντων νὰ διευθύνωσιν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὸν σπρώχνουσιν, ὡς προδοταὶ ἀπὸ μόνον ἰδιοτελείαν κινούμενοι, εἰς τὸν ὀλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν του.

Εὐχῆς καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ὁ κάλαμός μας ἤθελεν ἐπασχολεῖσθαι σήμερον νὰ πλεῖξῃ στεφάνους ἐκ τῶν ἀμαραντίνων ἐκείνων, μὲ τοὺς ὁποίους αἱ γενναὶ καὶ ἡ ἱστορικὰ κοσμοῦσι τὰς κεφαλὰς τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν, οἱτινες ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων θυσιάζουν ὅχι μόνον μέλλοντα καὶ προσδοκώμενα ἰδιὰ των συμφέροντα, ἀλλ' ἀποκτηθέντα πλούτου καὶ αὐτὴν τὴν ἀτομικὴν των ὑπαρξιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος των. Εὐχῆς καὶ χαρᾶς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, λέγομεν, ἂν μετὰ πεντήκοντα περίπου ἡμέρας ἀπὸ τὴν 8 Νοεμ.

ἤθελεν ἐπασχολεῖ ἡδὴ τὸν κάλαμόν μας πλέκοντες στεφάνους ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, ἐπανερχομένων εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀπὸ ἤθελεν ἐξασφαλίσαι τὴν τύχην τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ πόσον εἶναι λυπηρὰ ἡ θέσις μας, διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ πραγματευθῶμεν περὶ ὕλης τοσοῦτον δυσχερέστου οἷα εἶναι ἡ προκειμένη! Ὁ κάλαμος πίπτει ἀπὸ τὰς χεῖρας μας, καὶ λαμβάνοντες ἐκ νέου αὐτὸν ἀποτενόμεθα πρὸς τοὺς κυρίους πληρεξουσίου τοῦ ἔθνους.

Κύριοι πληρεξούσιοι, οἱτινες ἐξελέχθητε ὡς τοιοῦτοι εἰς τὴν λαμπροτέραν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐποχὴν· εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος ἐδυσκολεύετο νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς μίαν γωνίαν τῆς Εὐρώπης ἔθνος· πρὸ πολλῶν αἰώνων ὑποδουλωμένον καὶ θεωρούμενον εἴτε ὡς τεθηγὸς, εἴτε ὡς ἀποδαρδωρὸν ἐδόσε τοσοῦτον τρανὸν δειγμα ἐξευγενισμοῦ, πατριωτισμοῦ, συνέσεως καὶ ἡσυχίας μετὰ ὀλίγων μόνον ἐτῶν παρίευσιν ἀπὸ ὅς φονεῖ ἐξ ἀνάστη ἐκ τῆς τέφρας τε, ὁρίεστε νὰ συναισθανθῇτε τὸ μέγα, τὸ ἐξοχώτεον καὶ τὸ λαμπρόν τῆς θείσεως καὶ τοῦ καθήκοντος σας· ὁρίεστε, λέγομεν, νὰ συναισθανθῇτε, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν σας ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας, τῆς πολυπλοῦς πατρίδος μας, ἥτις πρὸ 22 ἡμῶν ἐτῶν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἀγωνιζομένη καὶ θυσιαζομένη ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως, διὰ ν' ἀπολύσῃ ἐν ἡσυχίᾳ τοὺς καρπούς των ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν· ὁρίεστε, τέλος, νὰ συναισθανθῇτε, Κ. πληρεξούσιοι ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ὀνόματός σας θέλει μῖνει ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νείας Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ ἐνεστώσα καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενναὶ θέλουν τὸ εὐλογεῖ, ἂν ἀποδιδώκοιεν ἀπὸ τὴν διανοίαν σας πᾶσαν ἰδίαν ἰδίαν συμφέροντος, καὶ μόνον εἰς τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐφημίαν τῆς πατρίδος σας ἀπαθλίποντες, μὲ σύνεσιν καὶ μὲ μετριοτήτητα ἐνεργήσῃτε σύμφωνα μὲ τὴν ὑψηλὴν ἐντολήν σας· ὅτι δὲ θέλουν τὸ καταρᾶσθαι, ἂν διὰ ἰδιοτελεῖς σκοπούς θυσιάσῃτε τὰ καλῶς ἐννοούμενα γενναὶ συμφέροντα, καὶ σπρώξῃτε τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν καταστροφὴν του. Ἄν ἡ ἀδρίνεία σας εἰς τὴν πρὸοδὸν τῶν ἐργασιῶν σας προέρχεται ἀπὸ ἀσυμφωνίας ἀρχῶν, κάμετε χρῆσιν τῆς ἰσχύος τοῦ λόγου διὰ νὰ πείσῃτε τοὺς ὅσοι μετὰ ὑμῶν ἤθελεν εἶσθαι τυχὸν ἀποπλανημένοι, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ μέτρου τοῦτο τοῦ ἀνήκοντος εἰς λογικοὺς ἀνθρώπους, κάμετε, πρὸς ὅσον ἀμοibaίως τινὰς παρὰχρῶντες διὰ νὰ πλησιάζῃτε ἀλλήλους καθόσον ἐνείκε, καὶ οὕτω νὰ παύσῃ ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη διαφωνία, ἥτις ἐπαπειλεῖ τὸν ἐθνικὸν ὀλεθρον· ἂν δὲ ἡ ἀδράνεια σας εἶναι ἀπρότελεσμα ἀσυμφωνίας ἐξ ἰδιοτελείας τινῶν προερχομένη, αἱ συναισθανθῶσιν οἱ αἱτιοὶ αὐτῆς ὅτι προδίδουν τὴν πατρίδα των, ὅτι θέλουν ἐπισύρει κατ' αὐτῶν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, καὶ ὅτι ἡ φήμη των καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλει εἶσθαι φήμη πρὸς τῶν καὶ ἐθνοκτόνων.

Ἄν ἦναι ἀληθὲς ὅτι μετὰ τῶν πληρεξουσίων μας ὑπάρχουν τινες θυσιαζόντες, ὡς διαφημίζεται, τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους μας διὰ σκοπούς τῶν ἰδιοτελεῖς, ἐξαγεται ἀνὰ τέρβητος ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐκλεῖξαν ἐγέναν ἔρμαιον τῆς ἀγορευτικῆς. Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνάγε συμπερωτέρων εἰς τὸ ἔθνος, ἂν ἐπροβλάττοντο οἱ λαοὶ οὗτοι ἀπὸ τὰ θείλ

γῆρα πατριωτισμοῦ κατ' ἐπιφανείαν μόνον ὑπάρχοντες, ἀπατηλὸν ὑποσχέσων, ἐνθουσιαστικῶν λόγων συκοφαντιῶν, μιᾶς ἀναφορᾶς ἢ ἄλλων τοιούτων μέσων τῶν ὁποίων συνήθως καὶ μνῆς χρῆσιν ἢ ἀγυρτεία διὰ τὴν ἀπατᾶ τὸν εὐκολόπιστον λαόν, καὶ οὕτω νὰ ἐπιτυγχάνη τῶν σκοπῶν της; ποῦν δὲ εἶναι τὸ καταλληλότερον μέσον δι' εὐ δύναται νὰ προφιλᾷται τὰς οἰκίας ἀπὸ τῆς παγίδας τῆς ἀγυρτείας; Ὁ τύπος, τὸ οὐράνιον τοῦτο δῶρον καλῶς διαχειριζόμενον.

Καθόσον ὁ τύπος κακῶς διαχειριζόμενος ἐπιφέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα, κατὰ τοσοῦτον διευθυνομένο; ἀπὸ συνετη καὶ ἀληθῆς πατριωτικῆς θέλησιν χειραγωγεῖ τοὺς λαοὺς εἰς πᾶν, ὅτι συντελεῖ ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας των, καὶ ματαιώνει τῆς ἀγυρτείας τὰ καταχθόνια σχέδια. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εὐνομία καὶ εὐθυμερία λαοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ τύπου διευθυνομένου ἐντός των ὁρίων τῆς συνέσεως, τοῦ καλῶς ἐννοουμένου πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ νόμου. Ὁπου ὁ τύπος παραινῇ τὸν λαόν νὰ ὑπερασπίζῃται τὰς ἐλευθερίας του τὰς καλὰς πάντοτε ἐννοουμένους, νὰ ᾔηται μέτριος, φίλος τῶν καθεστώτων, εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους καὶ προστακτικὰς εἰς τὸ νὰ μὴν γίνεταί ἔρμαιον τῆς ἀγυρτείας, ἐκτὸς εὐθυμερεῖ ὁ λαὸς καὶ καθίσταται ἀληθῶς ἐλεύθερος καὶ μακάριος.

Ὀνομάσαντες διὰ τοῦ τελευταίου προγράμματος μας Ἐφημερίδα τοῦ λαοῦ τὴν Ἐφημερίδα μας, καὶ ὑποσχθέντες δι' αὐτοῦ ὅτι θέλομεν ἐπασχοληθῇ μετ' ἐπιστασίας εἰς τὸ νὰ προστατεύωμεν τὰ δικαιὰ του, νὰ τὸν φωτίζωμεν καὶ νὰ τὸν χειραγωγώμεν εἰς πᾶν ὅτι τρέψει ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας του, σύμφωνα μὲ τὸ καθήκον μας, δὲν ἐσφάλαμεν νομίζομεν, οὐδὲ δύναται νὰ ὑποτεθῇ ἐντεῦθεν ὅτι συνελάβομεν σκοπὸν νὰ γίνωμεν ἰδημαγωγοί, ὡς εὐημεσίθη ἡ ἀγυρτεία νὰ διασπείρῃ εἰς τὴν πόλιν μας, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν προόδον μας, δὲν συνελάβομεν δηλαδὴ σκοπὸν νὰ διεγείρωμεν τὸν λαόν κατὰ τῶν καθεστώτων, οὐδὲ νὰ τὸν παρακινήσωμεν νὰ ἐξωκέλῃ εἰς ἀτοπήματα ἢ μέχρι τοῦδε τουλάχιστον διαγωγῇ μας ἐγγυᾶται ὅτι δὲν ἐμπνεόμεθα ἀπὸ τοιοῦτον ἀγυρτικὸν καὶ ἀντεθνικὸν πνεῦμα. Προσάττει μόνον τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐλευθερίων καὶ δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ὅσας καὶ ταπεινέται ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας του, σεβόμενοι τοὺς καθεστώτας νόμους καὶ τὰς ἀρχάς, φίλοι τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς πατρίδος μας εὐκρινέστατοι φίλοι ὑποσχθέντες καὶ ὑποσχόμεθα ὅτι θέλομεν ἐκταχθῆναι μὲ ὅμιλον Ἄρχου ἐπὶ τοῦ λαοῦ, μὴ φειδόμενοι οὐδὲ κόπων οὐδὲ θυσιῶν, διὰ νὰ τὸν συνδραμώμεν ὅσας τὸν ἰδόμεν κινδυνεύοντα νὰ γίνῃ ἔρμαιον τῆς ἀγυρτείας. Ἰδοὺ τὸ πνεῦμα τοῦ προγράμματος μας, ἰδοὺ τὸ σύνθημά μας. Μὴ ἔχοντες ἐπομένως τὰς ἐν εὐγενῶν εἰς τὸν τόπον μας, συνάγεται ἀντιβέβητος, ὅτι λέγοντες λαόν δὲν κάμνομεν κάμνιν διάκρισιν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας μας.

— Διὰ τοῦ ἐκ Μελετίης ἀφίχθοντος ἐνταῦθα τὴν 20 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, ἀφίχθη ὁ ὑποστράτηγος Κύριος Ι. Θ. Κολοκοτρώνης, προερχόμενος ἐκ τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων τῆς Εὐρώπης μερῶν τὰ ὁποῖα περιηγήθη.

Παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κυρίου ὑποστράτη-

γου, τὸν ὁποῖον ἐπισκέφθημεν, ἐπληροφόρηθημεν μὲ εὐχαριστήσιν μας, ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης τὰ ὁποῖα διήλθεν ἤκουσεν ἀπὸ διαφόρων σημερινῶν ἀνδρῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσωσι μεγάλην ἡθικὴν ὑπόληψιν παρὰ τῷ ἐξευγενισμένῳ κόσμῳ, ὁποῖον νὰ τελεώσωσιν τὴν Συνέλευσιν των καὶ νὰ συντάξωσι τοὺς θεμελιώδεις νόμους των ἡσυχῶς καὶ ὁμορῶνως, ὅπερ θέλει προξενήσῃ μέγαν θαυμασμὸν μεταξὺ ὅλων των πεφωτισμένων ἔθνων ἀπ' ἐναντίας θέλουν κατηγορηθῇ παρὰ πάντων οἱ δὲ ἐχθροὶ των θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν περίστασιν ταύτην ὡς ἰσχυρὸν ὄπλον διὰ νὰ τοὺς δυσφημοῦν καὶ νὰ τοὺς θεωροῦν ὡς ἀναξίους τοῦ νὰ ἐπύχουν βαθμὸν μεταξὺ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εὐγενείας.

Ἀπὸ περιέργειαν κινούμενοι ἠρωτήσαμεν τὸν κύριον ὑποστράτηγον, ἂν εἶχε λαβεῖ ὁδηγίαν τινὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶχε διακηρυχθῇ ἀλλ' οὐ τοῦ μᾶς ἀπεκρίθη, ὅτι οὕτως ὁδηγίαν τι νὰ ἔλαβε, οὕτως περὶ αὐτὴν ἀδύνατον μόνον διμήνου ἀποστάσεως εἶχε λαβεῖ ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δυνάμει τῆς ὁποίας ἐπέστρεψεν ἤδη. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναιτο ἀληθῆς εἶναι περὶ αὐτοῦ διακηρυχθῆναι.

— Κατὰ τὰς ἐσχάτους ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, καὶ τὰς Ἐφημερίδας ὁ Κ. Α. Λάντος, γραμματεὺς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντεκατέστησε προσωρινῶς τὸν Κ. Ρήγα Παλαμήδην παραιτηθέντα ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν 17 τρέχοντος.

— Τελειώσεως τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἔμεινε διὰ τινὰς ἡμέρας εἰς ἀργεῖαν, περιμένουσα τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασίῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶχεν ἤδη, κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, πλησιάσει τὸ τέλος. Τὸ μεγαλύτερον τὸ ὅποιον, ὡς εἰκαζεται, θέλει προκύψῃ ζήτημα εἶναι τὸ τῶν δύο Βουλῶν, ἡ τὸ τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ἐλπίζεται ὅτι μὲ τὴν σύνοψιν καὶ φρόνησιν τῶν μετρίφων Πληρεξουσίων θέλει λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ἀφ' οὗ συζητηθῇ ἀκούοντες ἀπὸ τῆς Συνέλευσις.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ διηρέη εἰς πέντε καὶ ἐξ ἑνῶς εἰ μὲν θέλουν ἰσόδιον Βουλὴν, εἰ δὲ Γερουσίαν ἐπὶ δεκαετίαν. Παρέδωκε τέλος ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς συστάσεως Γερουσίας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένης διὰ δέκα ἐτη. Ἡ περίστασις αὕτη ἐπὶ εἰς πολλὴν κίνησιν καὶ ἀνησυχίαν τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης. Ἄς ἴδωμεν τί μέλλει γίνεσθαι ἐν ὧσιν τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως.

— Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς ἐννεήκοντα περίπου πληρεξουσίους διενεμήθησαν ἀνὰ 250 δραχ. λόγῳ ἐναικίων.

— Πρὸς τὰς ἄλλας ἀγαθὰς πράξεις του ὁ Στρατ. Διοικητὴς τῆς πρωτευούσης κύριος Καλλιέργης ἐδώρησεν πρὸς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς ἀνὰ ἓν δακτυλίδιον χρυσοῦν εἰς μνήμην τῆς 3. Σεπτεμβρίου, φέρων ἐπιγραφήν Δ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, 1843. δὲν διενεμήθη δὲ εἰς τὸ ἀποφασισθὲν ἀριστεῖον τῆς 3. Σεπτεμβρίου.

— Περίεργος ὑπῆρξεν ἡ χειμὼν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὴν νεοράμεν, ὅλοι σχεδὸν ἔτεκον

γόννησαν καὶ ὅλοι θηλυκὰ. Φαίνεται ὅτι εἰς τὸ ὅσον συνέτεινε πολὺ ὁ χρόνος, ἄλλοι τὸ ἀποδίδουν εἰς τὸν πολὺν ἐξευγενισμόν μας, ὁ δὲ, λέγουσιν ὅσον ἐξευγενισθῇ τὸ σόον καὶ γυναικίσκωμεν.

— Εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐφημερίδα τῶν συζητήσεων εὐρομεν τὸ ἐξῆς ἀρθροῖδον. — Εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἀγσθούργου τῆς 13 Δεκεμβρίου ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα. Ὁ Βασιλεὺς δὲ Βρουκκὺν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Λονδίνου, τὸ ἀφορᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα. Ὑπὲρ τῆς τῆς πρωτόκολλον τὸ ὅποιον ὁ Λόρδος Ἀβερδῆνος καὶ ὁ Κ. δε Σαιντε—Αὐλαίρος ὑπέγραψαν, ἔνευ ὁρῶν τινος, μὲ τὴν προφύλαξιν ὅμως τοῦ νὰ καθυποβληθῇ ἡ ὑπογραφή του ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ αὐτοκράτορος. Βιβαίουται ὅτι τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ περιεχί τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τὰς ὁποίας αἱ μεγάλας δυνάμεις προτίθενται νὰ ἀκολουθήσωσιν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

— Μεγίστων ἐκείνων ἀξιοὶ καθίστανται οἱ εἰς Ἀμοργὸν μοναχοὶ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐνεκα τῶν θεαρίστων ἔργων καὶ τῶν εὐγενικῶν αἰσθημάτων των τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν ἀκούοντες τὴν καλοκάγαθον καὶ συμπαθητικὴν ψυχὴν των, ὅχι μόνον συνεισφέρουν τὰ μέγιστα εἰς πᾶν ὅτι ἀναγίται εἰς τὸν Δῆμον τῆς Ἀμοργοῦ, ἀλλ' εἰς φροντίζουσιν καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας στερηθείσης ἐσχάτως τὸν καλὸν διδάσκαλον Κοσμάου Δημητριάδου ὅστις ἀπεδίδωκε τὴν 5 τρέχοντος πασχῶν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῆς φθιστικῆς ἀσθενείας τοῦ ἱεροῦ, οὕτως ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποδυσίαν του συνεαίσει τῶν ἰδίων μοναχῶν ἡ Δημηρχία ἐσπευσε νὰ προσκαλέσῃ τὸν πρὸ πολλοῦ ἀπόντα συμπολίτην τῶν Κ. Κ. Δωρίαν ἐνάρτεον καὶ μὲ ἐγνωσμένην παιδείαν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε κατέχει μὲ θαυμασίαν πρόδον, καὶ τὴν ὁποίαν ἐστερήθη διὰ τὰς ἐπισυμβάσας ἀνωμαλίας περιστάσεις. Ματαίως χρόνισθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπειτα διὰ νὰ διορισθῇ ἀλλαχὺ ἀπὸ τὴν παρελ. Κυβερνήσιν ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ νὰ εὕρῃ πόρον ζωῆς καὶ νὰ δύναται νὰ ἐξοικονομῇ τὴν εἰς Ἀμοργὸν πολυάριθμον οἰκογενεάν του. Κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν πληροφορίας οἱ καλοὶ μοναχοὶ οὗτοι τῆς Μονῆς τῆς Ἀμοργοῦ καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ προτεταμένος αὐτῶν, ὅχι μόνον συνεισφέρουν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας χρηματοῦντες τοὺς μισθοὺς καὶ ὅλον τὸ ὑλικὸν τῶν σχολείων, ἀλλ' εἰς προσφέρουν καὶ ἄλλας βοηθείας εἰς τὸν δῆμον, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀναβαίνει εἰς 4000 δραχ. περίπου κατ' ἔτος, προτίθενται προσέτι νὰ προσκαλέσωσιν καὶ ἱατροὺς ἐκ τοῦ ὁποῖου ὁ δῆμος ἔχει μεγίστην ἀνάγκην μὴ ὑπάρχοντος ἀνένδου ἱατροῦ εἰς τὴν χώραν. Τοιαῦτα ἀγαθὰ ἔργα πράξεις συνιστοῦν ἀκούοντες τὴν ἀδελφότητα τῶν μοναχῶν αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὸ παράδειγμα εἶπε νὰ ἐμιμῶντο καὶ ἄλλοι μοναχοὶ ἐκ τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων, εἰς τὴν μακρὰν τοῦ νὰ συνεισφέρουν εἰς τοὺς δῆμους ὅπου διατελοῦσι τὸ παραμικρὸν, δὲν φροντίζουσιν εἰμὴ νὰ θησαυρίζωσι μόνον χωρὶς νὰ τοῖς μέλλει ποσὴς εἰς τὸ ἔθνος.

— Ἡ εἰδήσις τῆς παύσεως τοῦ προθυπουργοῦ Κ. Ἀνδ. Μεταξᾶ, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, δὲν ἔχετε πάντας ἀσπασιν ἀληθείας. Κατὰ λάθος ἐξηληθῆ φαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀντὶ τοῦ Ἀ. ὁρῶν ἢ Ἀναργύρου Διοικητοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ἐπειτα δὲν μᾶλλον λέγουσι καὶ ἐκείνοι ἐκ τῶν
δημοσιογράφων, οἵτινες μακρὰν τοῦ ναὶ δώσουσι
ἀκρόασιν εἰς τὰς παραινέσεις καὶ τὰς φίλικας
συμβουλὰς τῶν μυστικοσυμβουλῶν τῆς Εὐρώ-
πης, ἐμμένοντι πεισματωδῶς εἰς τὰς πλατωνι-

П. З.

(Τὴν 22 Νοεμβρίου 1843)

Σὺ χείρων, μέ γράφεις δεῖ συμβαίνειν τοῖς
αὐτὰ ἀπορήματα ἐκ μέρους τῆς θεωρήσεως
διὰ τὰ μανθάνειν ὁ ἕξ κόσμος, καὶ ἐγὼ ἐν
συλακῇ ἀκόμη στενάζω. Μακάριοι εἰ-ἐξώρισ
θέντες, ἂν ἐδυνάμην καὶ ἐγὼ νὰ συμπερισταθῶ

Σὲ ἀσπάζομαι φιλικώτατα
εἶδαι τὸν γραφέντα.

Τιμὴ ἡμερησίου τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἰπικρα-
 τείας Δραχ. 30.
 Καὶ ἐκτός 36,
 Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικασικὰ λεπ.
 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν